

Vydra říční

Pro někoho milé zvířátko, pro jiné krvežíznivá šelma. Tak rozporuplné reakce vyvolává vydra říční vyskytující se nyní na většině území ČR. Vydra náleží k lasicovitým šelmám. Dospělá dosahuje celkové délky těla 110–130 cm a váhy 5–9 kg. Má silný u kořene ztlustělý ocas, který ve vodě plní funkci kormidla. Má plochou hlavu a v tlamě má malé ostré zoubky.

Mezi prsty krátkých a silných končetin má plovací blány. Kávově hnědá srst je hustá a jemná, na bříše je bělavá. Při pohybu ve vodě vytváří srst na těle vydry vzduchový polštář, který ji chrání před chladem. Vydra je tedy dokonale uzpůsobena pobytu ve vodě, dobře plave a potápí se (pod vodou vydrží až 4 minuty).

Obývá řeky, mlýnské náhony a rybníky. V březích si hrabe noru, kde rodí 2 až 4 mláďata v březnu až červnu. Tyto opouštějí noru po 2 měsících a dospívají ve 2 až 3 letech věku. Lovné teritorium vydry dosahuje až 28 km délky toku. Živí se nejen různými druhy ryb menší velikosti, ale také červy, hmyzem, škeblemi, raky, drobnými savci a obojživelníky, ptáky a jejich vejci. **V populacích ryb má ozdravnou funkci.**

V období od začátku 70. let do poloviny 90. let 20. století došlo ke znatelnému úbytku vyder u nás. Souviselo to především s kumulací polychlorovaných bifenylů a těžkých kovů v životním prostředí, s regulacemi vodních toků a jejich znečištěním. Od konce 90. let 20. století až dosud došlo k postupnému nárůstu stavů.

Na Valašsku je vydra nyní rozšířena především na Bečvě a jejich větších přítocích, ale i na přehradách. **V únoru byla pozorována ve Valašském Meziříčí a Vsetíně, její stopy byly nalezeny také na Bečvě mezi Janovou a Hovězím.**

Nyní patří k nejvíce ohrožujícím faktorům automobilismus, dosud nevymizelo pytláctví. V loňském roce byly nalezeny jen v okrese Vsetín tři přejeté vydry. Vydra patří ke zvláště chráněným živočichům v kategorii silně ohrožený.

RNDr. Karel Pavelka, zoolog, Muzeum regionu Valašsko, p.o., Muzeum Valašské Meziříčí